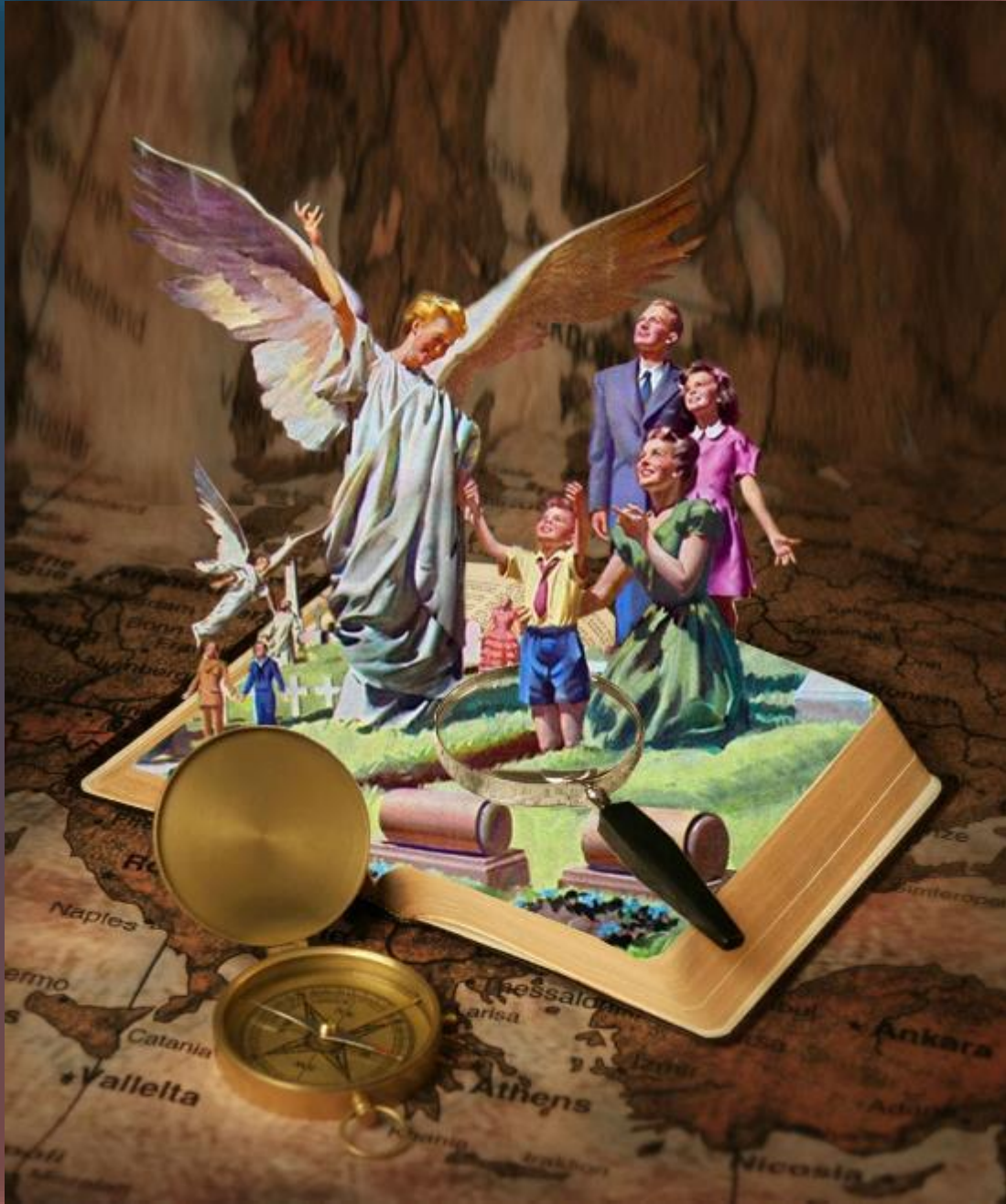

அம்பலமான ஆவிமார்க்கம்

புரடம் 10 ஜூன் 8, 2024

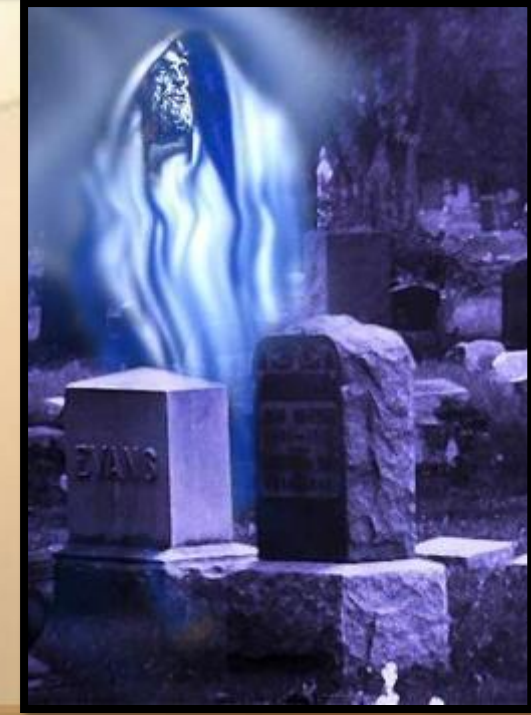
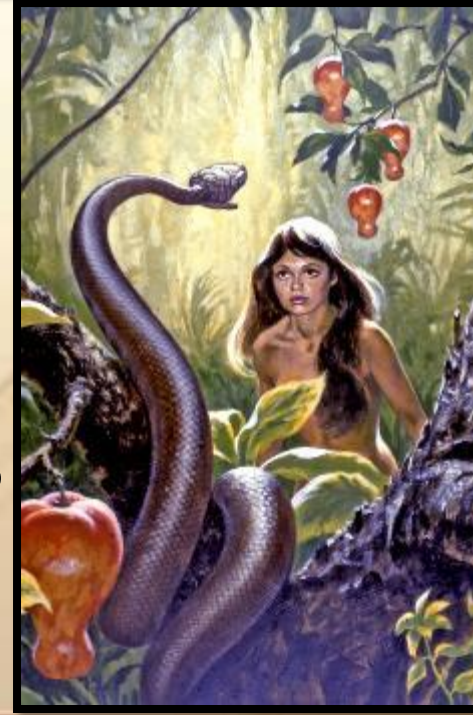

“ஏனெனில், கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கிவருவார்; அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக, மேகங்கள்மேல் அவர்களோடேகூட ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இவ்விதமாய் எப்பொழுதும் கர்த்தருடனேகூட இருப்போம்.”
(1 தெசலோனிக்கேயர் 4:16, 17)

பிசாசு நம்மிடம் சொன்ன முதல் பொய்: “நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை” (ஆதி. 3:4). நாம் அதை நம்பிவிட்டோம்!

கிட்டதட்ட எல்லா மனித இனமும் அதை நம்பியது – இன்னும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது – அழியாத ஆத்துமா ஒன்றிருக்கிறது அல்லது, வேறு வகையில், நம்முடைய உணர்வுபகுதியொன்று மரணத்தில் அழியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதே.

வேதம், அதற்கு முரணாக, ஆனால் தெளிவாகவும் அழுத்தமாகவும் கூறுகிறது: “பாவஞ் செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும்” (எசே. 18:20). ஒரு முக்கிய கேள்வி இந்த பிரபஞ்ச முரணை சுழல செய்கிறது: யாரை நம்ப போகிறீர்கள், பிசாசையா அல்லது தேவனையா?

ஆவிமார்க்கமும் மரணமும்:

- ➔ அழிவில்லாத ஆத்துமா.
- ➔ பழைய ஏற்பாட்டில் மரணம்.
- ➔ புதிய ஏற்பாட்டில் மரணம்.

கடைசி நாட்களில் ஆவிமார்க்கம்:

- ➔ அடையாளங்களும் அதிசயங்களும்.
- ➔ ஆவிமார்க்கத்தின் நோக்கம்.

ஆவிமார்க்கமும்

மரணமும்

ஆழிவில்லாத ஆத்துமா

“மேகம் பறந்துபோகிறதுபோல, பாதாளத்தில் இறங்குகிறவன் இனி ஏறிவரான்.” (யோபு 7:9)

பொதுவாக, மனிதன் தனக்குள்ளாக இரட்டிப்பான இயந்தன்மையை பெற்றிருக்கிறான்: சரீரமும் ஆவியும் (அல்லது ஆத்துமா). இந்த இரு பகுதிகளும் தனித்தனியாக செயல்பட முடியும் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

ஆனால் நாம் “ஆவி, ஆத்துமா மற்றும் சரீரம்” என்று 3 பகுதிகள் கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்று வேதம் நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கிறது (1தெச. 5:23). இந்த பகுதிகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்தது என்று அது நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கிறது. தேவன் சரீரத்தை உண்டாக்கினார், அதற்கு ஜீவனை(ஆவி) கொடுத்தார், அதனால் அது ஜீவாத்மா ஆனது (“ஆத்மா,” எபிரேய பாஷையில் நிவெஷ் = “ஆத்மா”) என்று ஆதியாகமம் 2:7 நமக்கு கற்பிக்கிறது. ஆத்துமா என்பது, சரீரமும் ஆவியும் இணைந்த ஒன்றாக இருக்கிறது. நம்மிடம் ஆத்துமா இல்லை, நாமே ஆத்துமாவாக இருக்கிறோம். நம்முடைய சுவாசம் நம்மை விட்டு பிரியும் போது, நாம் மறைந்து போகிறோம். மரணத்திற்கு பின் நம் இருப்பின் எந்தவொரு உணர்வுப்பகுதியும் இருப்பதில்லை. சரீரம் மரிக்கிறது, ஆவி (ஜீவ சுவாசம்) தன்னை தந்த தேவனிடம் செல்கிறது, ஆத்துமா, சரீரம் மற்றும் ஆவி இணைந்த ஒன்று, முடிவுக்கு வருகிறது (பிர . 12:1-7; எசே. 18:20; யோபு 7:7-9).

சரீரம்

ஆவி

ஆத்துமா

அழிவில்லாத ஆத்துமா

“மேகம் பறந்துபோகிறதுபோல, பாதாளத்தில் இறங்குகிறவன் இனி ஏறிவரான்.” (யோபு 7:9)

பாவம் உலகத்தில் வந்ததினால், மரித்தோரிடம் தொடர்பு கொண்டு தற்போதைய மற்றும் எதிர்காலத்தைக் குறித்து அறிந்துகொள்ளும் விசேஷ அறிவை பெற்றுக் கொள்ளும்படி சாத்தான் மக்களை பயன்படுத்துகிறான்.

இந்த வகையான ஜனங்களை, பில்லிசூனியம், மந்திர, மாந்திரீகங்களை பயன்படுத்துவர்களை ஆவிமார்க்கத்தார் என்றழைக்கப்படுகிறார்கள்.

“இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவன் எவனும் கார்த்தருக்கு அருவருப்பானவன்;” (உபா. 18:10-12) என்று வேதம் நமக்கு கற்பிக்கிறது. இந்த பாவத்திற்கான தண்டனை மரணம் (லேவி. 20:27).

“அவர்கள் உங்களை நோக்கி: அஞ்சனம் பார்க்கிறவர்களிடத்திலும், முணுமுணென்று ஒதுகிற குறிகாரரிடத்திலும் விசாரியுங்கள் என்று சொல்லும்போது, ஜனங்கள் தன் தேவனிடத்தில் விசாரிக்கவேண்டிய தல்லவோ? உயிருள்ளவர்களுக்காகச் செத்தவர்களிடத்தில் விசாரிக்கலாமோ? வேதத்தையும் சாட்சி ஆகமத்தையும் கவனிக்கவேண்டும்; இந்த வார்த்தையின்படியே சொல்லாவிட்டால், அவர்களுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை.” (ஏசா. 8:19-20).

பழைய ஏற்பாட்டில் மரணம்

“மரித்தவர்களும் மவுனத்தில் இறங்குகிற அனைவரும் கர்த்தரைத் துதியார்கள்.” (சங்கீதம் 115:17)

எந்தவொரு மரணத்திலும் யாரும் “என்னுடைய உறவினர் நேரடியாக நரகத்திற்கு செல்கிறார்” என்று சொல்வதில்லை, மாறாக பல அறிக்கைகள் கற்றுக்கொடுப்பது என்னவென்றால், மரணத்தில், “நல்லவர்கள்” பரலோகத்தில் இயேசுவினிடத்தில் ஏறிச்செல்கிறார்கள் என்றும், “தீயவர்கள்” தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் அல்லது சுற்றித் திரிகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் வேதம் அதைக்குறித்து என்ன கற்பிக்கிறது?

மரணத்திற்குப்பின் தேவனை துதிக்கமுடியுமா?

சங்கீதம் 115:17

மரித்தவர்கள் உயிரோடிக்கிற தங்களுடைய குடும்பம் மற்றும் நண்பர்களுக்கு நடப்பதை அறிவார்களா?

யோபு 14:21

மரித்தவர்கள் உயிரோடிக்கிறவர்களோடு தொடர்பு கொள்வார்களா?

பிரசங்கி 9:6

மரித்தப்பின் நம்மால் சிந்திக்க முடியுமா?

பிரசங்கி 9:5

மரணத்திற்கு பின் எந்தவொரு செயலையும் செய்யமுடியுமா?

பிரசங்கி 9:10

பழைய ஏற்பாடு மரணத்தை ஒரு சொப்பனம் என்று கற்பிக்கிறது. தேவன் நம்மை நித்தியஜீவனுக்கு உள்ளாக அழைக்கும் வரை அது தூக்கம் என்று சொல்லப்படுகிறது (1 இரா 2:10; 14:20; தானி. 12:13).

புதிய ஏற்பாட்டில் மரணம்

“நம்முடைய சிநேகிதனாகிய லாசரு நித்திரையடைந்திருக்கிறான், நான் அவனை எழுப்பப்போகிறேன்” (யோவான் 11:11)

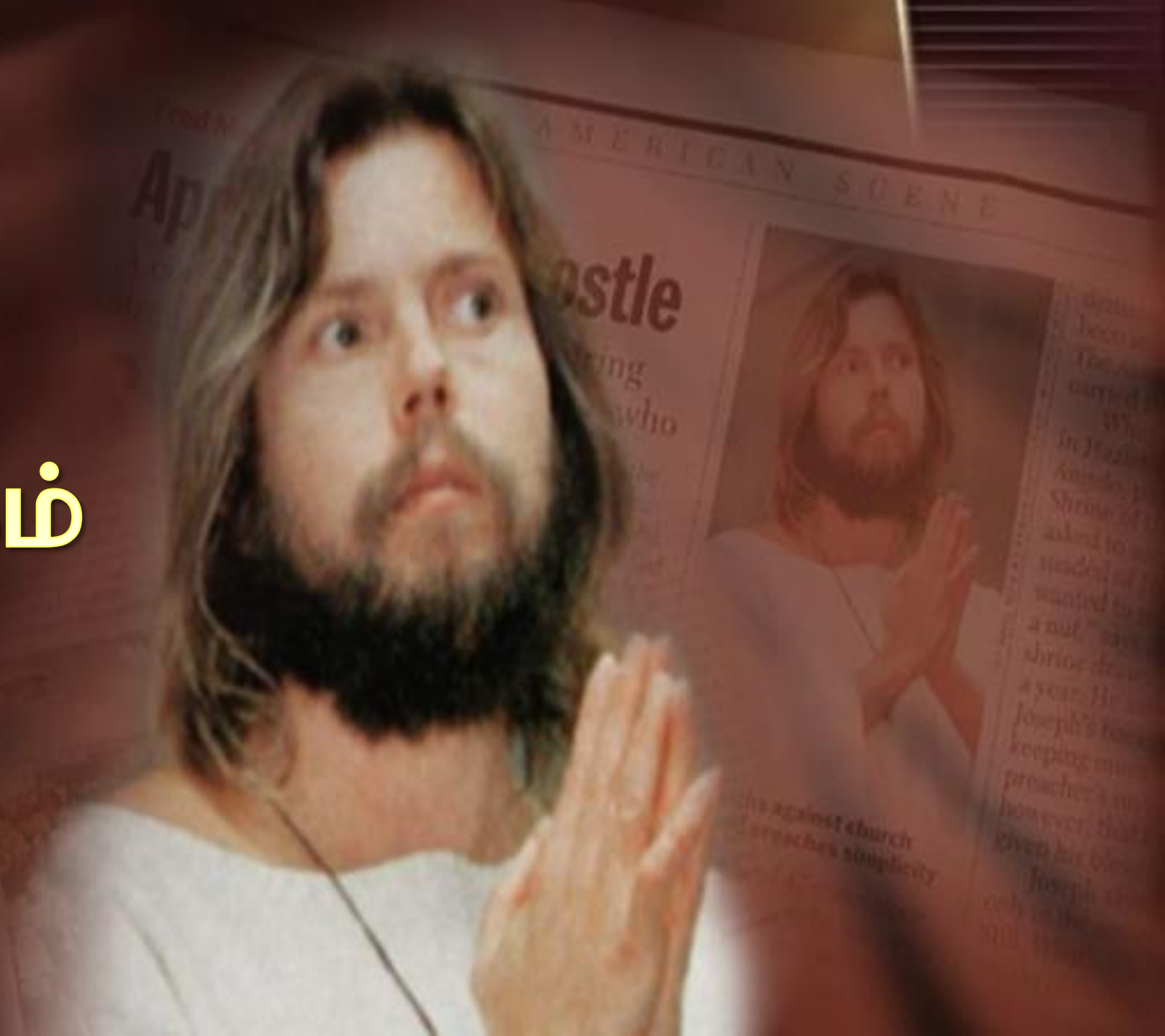
பழைய ஏற்பாட்டை போல, புதிய ஏற்பாடும் மரணம் என்பது இயேசுவால் மாத்திரமே எழுப்பப்படக்கூடிய ஒரு நித்திரை என்று நமக்கு கற்பிக்கிறது (யோ. 11:11-14; யோ. 5:28-29).

தெசலோனிக்கேயருக்கு எழுதும்போது, “நித்திரையடைந்தவர்களை” குறித்து பவுல் பேசுகிறார், அதாவது, ஏற்கனவே கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள், இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையிலே எழுந்திருந்து அவரோடு கூட பறந்துசெல்வார்கள் என்று கூறுகிறார் (1 தெச. 4:13-18). மரிக்கும்போது விசுவாசிகள் இயேசுவிடம் ஏறிசெல்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு பதிலாக அவர் அதை சொல்லியிருப்பார்.

மரித்தோரைக் குறித்து அவர் பேசும்போது, இயேசு “வரும்போது” உயிரோடு எழுப்பப்படுவார்கள், அதற்கு முன்பாக அல்ல (1 கொரி. 15:22-24) என்றார். நாமெல்லாரும் “நித்திரையடைவதில்லை” என்றும் அவர் கூறுகிறார். உயிரோடிருப்பவர்கள் ஒரு நொடிப்பொழுதிலே மறுருபமாவார்கள், ஆனால் மரித்தோர் ஏற்கனவே மறுருபமடைந்திருப்பார்கள் (1 கொரி. 15:51-52). உயிர்த்தெழுதலின் சாவி இயேசுவிடம் தான் உள்ளது. உயிர்த்தெழுதல் இல்லாமல், இரட்சிப்பு இல்லை (1 கொரி. 15:13-18). உயிர்த்தெழுதலின் நாளில் நாம் நம்முடைய சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வோம், அந்தவொரு தருணத்துக்காக நாம் காத்திருக்கவேண்டும் (1 பே. 1:3-5).

கடைசி நாட்களில் ஆவிமார்க்கம்

அடையாளங்களும் அதிசயங்களும்

“ஏனெனில் கள்ளக்கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, கூடுமானால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாக அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்வார்கள்.” (மாற்கு 13:22)

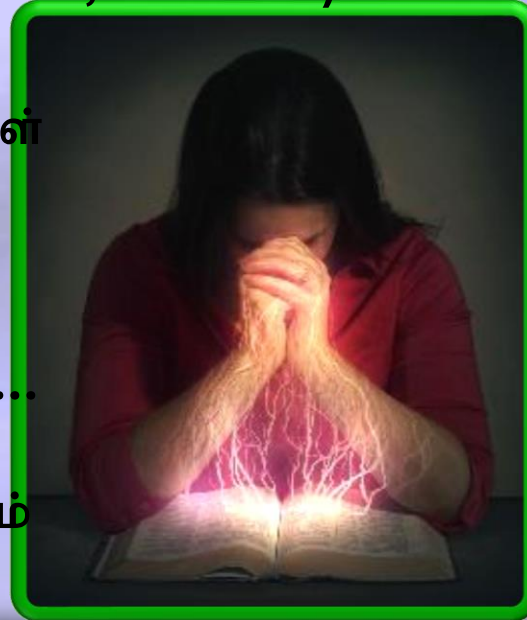

ஆவிமார்க்கம் நேரடியாக சாத்தானால் நடத்தப்படுகிற இயக்கம், அதனுடைய அஸ்திபாரம் ஆத்துமா அழிவில்லாதது என்பது. அதை பின்பற்றுபவர்கள் மரித்தவர்களிடம் தொடர்பு கொள்வதாகவும், அவர்களிடமிருந்து சிறப்பான வல்லமைகளை பெற்றுக்கொள்வதாகவும் அவர்கள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்.

தற்பொழுது தேவனால் அவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், காலம் வரும்போது அவர்கள் பல அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்யவும் அதனால் அநேகரை ஆச்சரியப்படுத்தவும் அவர் அனுமதிப்பார்(மாற்கு. 13:22; 2தெச. 2:9; வெளி. 7:1 ; 13:13-14).

நோவாய்ப்பட்ட நபரின் முழுமையான மறுசீரமைப்பை பார்த்தபின்; ஒரு வாகனம் எங்கள் மேல் ஓடாதபடி நின்றுவிட்டது; எங்களுடைய அருமையான தாயார், அப்போது இறந்துவிட்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் எங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக அமர்ந்து பேசுகிறார்கள்... இப்படி அதிசயங்களை செய்பவர்களை நாம் நம்பாமல் இருப்போமா? நம் புலன்களையோ நம் உணர்வுகளையோ நம்மால் நம்பமுடியாது.

தேவனுடைய வார்த்தையில் நாமறிந்த ஒரே பாதுகாப்பு, இயேசுவில் நாம் வைக்க கூடிய பூரண நம்பிக்கை, எதிரியின் கடைசி சோதனைகளை எதிர்க்க அவர் நம்மை அனுமதிப்பார் (ஏசா. 8:20; எபே. 6:13).

ஆவிமார்க்கத்தின் நோக்கம்

“அவைகள் அற்புதங்களைச் செய்கிற பிசாசுகளின் ஆவிகள்; அவைகள் பூலோகமெங்குமுள்ள ராஜாக்களைச் சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய மகாநாளில் நடக்கும் யுத்தத்திற்குக் கூட்டிச் சேர்க்கும்படிக்குப் புறப்பட்டுப் போகிறது.”
(வெளிப்படுத்தல் 16:14)

சாத்தானின் நோக்கம் தேவனுக்கு எதிரான போரில் வென்று, அவரது அரசாங்கத்தை தூக்கி எறிந்து, அவரது சிம்மாசனத்தை ஆக்கிரமிப்பதேயாம்

(ஏசா. 14:13-14). இதை செய்வதற்கு, நம்மெல்லாரையும் வெற்றிக்கொள்ள, நம்மை ஆளும் அரசியல் சக்தி தொடங்கி எந்த உத்தியையும் அவன் பயன்படுத்துவான் (வெளி. 16:12-14)

“இந்த மாபெரும் ஏமாற்ற நாடகத்தில் கீரிடம் வைக்கக்கூடிய செயலாக, சாத்தானே தன்னை கிறிஸ்துவாக காண்பிப்பான்”
(எலன் ஜி உவைட் “மாபெரும் ஆன்மீக போராட்டம்”, அதிகாரம் 39 பக். 625.)

ஆனால் அந்த தருணத்தில்தான் இயேசு இந்த கதைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பார் (வெளி. 16:15). தோற்கடிக்கப்பட்ட சத்துரு தான் சாத்தான். கிறிஸ்துவால் தோற்கடிக்கப்பட்டவன், மற்றும் அவருடைய இரத்தத்தை அண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களாலும் தோற்கடிக்கப்பட்டவன் (1யோ. 2:14; 4:3-4; வெளி. 3:21; 5:5; 12:11). ஆவிமார்க்கத்தாரின் ஏமாற்றங்களை எதிர்கொள்பவர்களின் தனித்துவமான அடையாளம்: “தேவனுடைய கற்பனைகளையும் இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்களாகிய பரிசுத்தவான்களுடைய பொறுமை இதிலே விளங்கும்” (வெளி. 14:12).